

Arrest

nr. 250 893 van 12 maart 2021
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat K. TERMONIA
Houtmarkt 22
3800 SINT-TRUIDEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 10 december 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 5 november 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 februari 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 maart 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat K. TERMONIA verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U bent een staatsburger van Irak. U bent geboren op 5 juni 1995 in Sheikhan, Ninewa. U bent van Koerdische afkomst en een soennitische moslim. U was van 19 februari 2018 tot 20 september 2019 gehuwd met X, afkomstig uit een rijke familie uit Mosul. U heeft met uw ex-vrouw een zoon die geboren is in mei 2019. U bent landbouwer van beroep en arm.

Ongeveer 6 maanden na uw huwelijk, in augustus 2018, liet uw ex-vrouw u weten dat ze een buitenechtelijke relatie had met een man die u niet kent. Uw ex-vrouw vroeg te scheiden en u stemde toe. De rechtbank kon de echtscheiding echter niet onmiddellijk uitspreken omdat uw ex-vrouw zwanger was.

Ongeveer 2 maanden na de echtscheiding, in november 2018, kwam een einde aan de relatie van uw ex-vrouw met haar vriend. Uw ex-vrouw vroeg u dezelfde maand, november 2018, om opnieuw met haar te huwen. U weigerde omdat dit tegen de traditie is. In december 2018 kreeg u bedreigingen van haar familie. U kreeg eerst telefonische bedreigingen. Later werd u op een dag benaderd op de markt en kreeg u een harde klap met een stok op uw rug. U bent ook twee maal beschoten door de familie van uw ex-vrouw. U bent beschoten toen u 's nachts aan het slapen was. U bent later ook beschoten toen u in de wagen zat samen met uw vriend onderweg naar het werk. Al deze dreigementen en incidenten hebben in een periode van 4 tot 5 dagen plaatsgevonden. U heeft twee maal een klacht ingediend bij de politie maar dit heeft niets opgeleverd.

Omwille van de incidenten bent u op 18 januari vertrokken uit Irak. U reisde illegaal via Turkije naar Europa. U bent op 17 februari 2020 in België aangekomen. Op 21 februari 2020 diende u een verzoek om internationale bescherming in in België.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legde u volgende documenten neer: uw nationaliteitsbewijs (origineel), uw identiteitskaart (origineel), uw trouwakte (origineel), uw echtscheidingsakte (origineel).

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U vreest dat de familie van uw ex-vrouw u zal vermoorden bij een terugkeer naar Irak.

Na grondig onderzoek moet worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken en evenmin om zwaarwegende gronden aannemelijk te maken dat u een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet. Het Commissariaat-generaal kan immers geen geloof hechten aan uw asielrelaas.

Het CGVS stelt vast dat vele belangrijke elementen van uw verklaringen een vrij onlogisch en vaag karakter hebben die allemaal samengenomen uw hele asielrelaas ongeloofwaardig maken. Uw verklaringen voor het CGVS en uw verklaringen voor de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) bevatten bovendien ook ernstige tegenstrijdigheden die de geloofwaardigheid van uw asielrelaas nog verder ernstig aantasten.

We hebben allereerst bedenkingen bij de geloofwaardigheid van uw huwelijk met X. U geeft zelf aan dat u landbouwer bent, amper naar school bent geweest en de situatie moeilijk was en jullie arm waren (CGVS, A., 23.10.2020, p. 5). Het is weinig logisch, zeker in een maatschappij als Irak, dat u, als arme dagloner uit een klein provinciestedje, erin geslaagd bent met een vrouw te huwen uit een rijke familie uit Mosul (CGVS, A., 23.10.2020, p.12-13). Nog los van voorgaande bemerking lijkt het ons dan toch heel onaannemelijk dat, indien u werkelijk gehuwd zou zijn met die vrouw uit een rijke familie, u niet beter weet wat de broers en de andere familieleden beroepshalve deden. Zo geeft u aan dat de broers 'met politiek bezig waren'. 'Ze deden iets voor de overheid.' Het is nog meer onaannemelijk dat indien u tot dezelfde stam behoort als uw ex-vrouw, zoals u verklaarde, u volledig onwetend zou zijn over de specifieke achtergrond van de familie en de posities die de familieleden bij de overheid innamen. Op onze vraag of u uw ex-vrouw nooit heeft gevraagd wat de broers precies deden antwoordde u dat uw ex-vrouw niets vertelde. Ze zou het niet hebben willen vertellen en u had ook helemaal geen idee waarom uw ex-vrouw dat niet wou vertellen (CGVS, A., 23.10.2020, p. 12-14). Indien jullie beide families tot dezelfde stam behoren zou u toch zeker moeten weten wat de familieleden van uw ex-vrouw deden. Uw verklaring dat uw ex-vrouw dat niet wou vertellen kan hiervoor geen verschoningsgrond zijn. Op basis van deze elementen kan reeds ernstig worden getwijfeld aan uw bewering dat u gehuwd was met een rijke vrouw, wiens familieleden belangrijke posities innemen bij de Koerdische overheid.

U bent ten tweede ook heel vaag over de buitenechtelijke relatie van uw ex-vrouw. U weet niet hoelang uw exvrouw al een relatie had met een andere man voor uw ex-vrouw het u vertelde. U heeft dat niet gevraagd. U kent ook de naam niet van de andere man. U heeft dat nooit gevraagd. U zag het ook niet aankomen dat uw exvrouw een buitenechtelijke relatie had, evenmin weet u hoe uw ex-vrouw erin is geslaagd die andere man te zien (CGVS, A., 23.10.2020, p. 24-25). Dergelijke desinteresse in de buitenechtelijke relatie van uw ex-vrouw waar u volgens uw eigen verklaringen in de eerste zes maanden een goed huwelijk mee had zijn niet geloofwaardig.

Het is ten derde ook heel onlogisch dat uw ex-vrouw opnieuw met u wou huwen nadat haar relatie met haar nieuwe vriend voorbij was. Uw verklaringen hierover maken dit bovendien niet minder aannemelijk. U verklaarde zelf dat men na de echtscheiding niet mag terugkeren naar zijn partner. De stam zou dat niet toelaten. Dat er binnen dezelfde stam echter verschillende mentaliteiten zijn zoals u beweerde is al vreemd maar u verklaarde bovendien zelf dat niemand zou aanvaarden dat er gehuwd zou worden met de persoon van wie men gescheiden is en de rechtbank zou het ook afkeuren. Op ons aandringen waarom uw ex-vrouw dan toch opnieuw wilde huwen gaf u aan dat u dat niet weet. U zou dat ook niet hebben gevraagd. 'Ik wou er gewoon van af. Ik wou haar niet meer hebben (CGVS, A., 23.10.2020, p. 27).' Het is heel bevreemdend dat u niet zou willen weten waarom uw vrouw opnieuw met u wou huwen indien dat niet aanvaard wordt zoals u aangeeft. Dat u hier op een dermate achteloze manier op zou hebben gereageerd en zo weinig interesse zou hebben betoond is niet aannemelijk te noemen.

U bent ten vierde ook heel vaag over de reden waarom de familieleden van uw ex-vrouw u hebben bedreigd en beschoten. Op onze vraag waarom ze u wilden doden, antwoordde u dat u het zelf niet weet. 'Ze hebben gewoon mijn leven zuur gemaakt'. Ook nadat we deze vraag twee keer opnieuw stelden herhaalde u dat u de reden niet kent waarom haar familie u wou vermoorden (CGVS, A., 23.10.2020, p. 28-29). Het is bovendien ook onlogisch dat u in de problemen kwam door de familieleden van uw ex-vrouw en niet uw ex-vrouw zelf. Het is immers vrij ongewoon in de Koerdische samenleving dat de vrouw die overspel pleegt of een buitenechtelijke relatie heeft niet in de problemen komt (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). U verklaarde allerminst dat uw ex-vrouw hierdoor moeilijkheden heeft gekend. U antwoordde op onze vraag hoe de familie van uw ex-vrouw reageerde dat ze niets hebben gedaan tegen haar en ze u begonnen viseren (CGVS, A., 23.10.2020, p. 25). U antwoordde exact hetzelfde op onze vraag wat de familie dacht toen de scheiding werd aanvaard (CGVS, A., 23.10.2020, p. 26). De opeenvolging van weinig logische en vage feiten en verklaringen maakt uw asielrelaas weinig geloofwaardig.

Het CGVS kan ook niet anders dan vaststellen dat ernstige tegenstrijdigheden tussen wat u verklaarde voor het CGVS en wat u verklaarde voor de DVZ de geloofwaardigheid van uw asielrelaas nog verder ernstig aantasten.

U verklaarde ten eerste dat de tijdsperiode tussen de eerste dreigtelefoon die u kreeg en het laatste schietincident 4 of 5 dagen was. Op onze vraag of dus alle dreigementen en alle incidenten in minder dan een week gebeurd zijn antwoordde u bevestigend (CGVS, A., 23.10.2020, p. 23). Bij DVZ daarentegen verklaarde u dat u in december 2019 onder vuur werd genomen door de familie van uw ex-vrouw. U werd opnieuw beschoten toen u achter het stuur zat op 10 januari 2020 (DVZ-verklaring, vraag 5), wat dus in ieder geval een langere periode is dan 4 tot 5 dagen. Uw verklaringen liggen dermate ver uiteen dat hier geen sprake kan zijn van een eenvoudige vergissing. Het betreffen bovendien essentiële feiten in uw verhaal waarvan verwacht mag worden dat u die consistent kan weergeven.

U verklaarde voor het CGVS, ten tweede, dat alle dreigementen en incidenten in december 2019 zijn gebeurd (CGVS, A., 23.10.2020, p. 23). Dat is dus manifest tegenstrijdig met wat u bij DVZ verklaarde waar u, zoals hoger weergegeven, aangaf dat u achter het stuur onder vuur werd genomen op 10 januari 2020 (DVZ-verklaring, vraag 5). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid bevestigt u dat de twee schietincidenten in december plaatsvonden. Op onze vraag waarom u het anders weergaf bij DVZ kan u enkel verklaren: 'Nee. Ik heb niets [dergelijks] vermeld.' (CGVS, A., 23.10.2020, p. 32).

U verklaarde overigens, ten derde, dat u achter het stuur zat bij DVZ (DVZ-verklaring, vraag 5), terwijl u voor het CGVS aangaf dat u in de wagen zat met uw vriend en die vriend u kon redden door snel te reageren en gas te geven, wat uw vriend dus achter het stuur plaatst (CGVS, A., 23.10.2020, p. 17). Deze tegenstrijdigheid kan bezwaarlijk aan een loutere vergissing worden toegeschreven, gezien uw uiteenlopende verklaringen bij het CGVS en DVZ aan duidelijkheid niets te wensen overlaten. Het betreft hier opnieuw een essentieel feit in uw verhaal, een van de twee schietincidenten, waarvan verwacht mag worden dat u dit consistent kan weergeven.

U beweerde, ten vierde, dat u twee klachten bij de politie heeft ingediend. De eerste klacht was voor de aanval op de markt, de tweede klacht was voor de beschietingen van uw huis (CGVS, A., 23.10.2020, p. 29). Bij DVZ daarentegen sprak u over de twee schietincidenten en u gaf aan in beide gevallen een klacht te hebben ingediend. Het voorval op de markt laat u bij DVZ onbesproken (DVZ-verklaring, vraag 5). Dat u niet consistent kan weergeven voor welke feiten u een klacht bij de politie heeft ingediend maakt uw verhaal ongeloofwaardig, zeker gezien u slechts drie ernstige feiten vermeldt, naast de dreigtelefoons.

Het CGVS moet aldus vaststellen dat uw verklaringen duidelijke tegenstrijdigheden bevatten die de geloofwaardigheid van uw asielrelaas eveneens ernstig aantasten.

Het CGVS wil u, tot slot, erop wijzen dat u geen enkel bewijs kan aanbrengen met betrekking tot de door aangehaalde incidenten. Dat u niets heeft gekregen bij de politie en dus geen PV heeft ontvangen (CGVS, A., 23.10.2020, p. 31) is weinig aannemelijk indien u werkelijk die klachten heeft ingediend.

Op basis van bovenstaande vaststellingen meent het CGVS aldus dat uw asielrelaas niet geloofwaardig is en dat de vluchtelingenstatus u bijgevolg niet kan worden toegekend, noch de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

*Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak worden het rapport **UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq van mei 2019** (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/5cc9b20c4.html> of <https://www.refworld.org>), en de **EASO Country Guidance note: Irak van juni 2019** (beschikbaar op https://www.easo.europa.eu/sites/default/files/Country_Guidance_Iraq_2019.pdf of <https://www.easo.europa.eu/country-guidance>) in rekening genomen.*

Nergens in voornoemde UNHCR-richtlijnen wordt geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Irak, dienen de verzoeken om internationale bescherming van Irakezen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken verzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Irak. UNHCR wijst er op dat verzoekers afkomstig uit "conflict-affected areas", afhankelijk van de individuele omstandigheden van de zaak, nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld.

In de voormelde EASO Guidance Note wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EASO Guidance Note wordt er op gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Irak verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per provincie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een provincie; (v) het aantal burgerslachtoffers; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten.

De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Irak, die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie infra). Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Zowel uit de UNHCR-richtlijnen, als uit de EASO Guidance Note komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Irak regionaal erg verschillend zijn. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Irak. In de EASO Guidance Note wordt voorts aangegeven dat er voor geen enkele Iraakse provincie geconcludeerd kan worden dat er sprake is van een situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger louter door zijn of haar aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige schade in de zin van artikel 15 c) van de (herschikte) Kwalificatierichtlijn.

Om het geheel van bovenstaande redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in Irak, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Ninewa te worden beoordeeld. Dit gebied omvat negen districten: Mosul, Tel Kayf, Sheikhan, Akre, Tel Afar, Sinjar, Ba'aj, al-Hatra en Hamdaniya.

Uit een grondige analyse van de beschikbare landeninformatie (zie het **EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van maart 2019**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_security_situation_20190312.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>; en de **COI Focus Irak – veiligheidssituatie in Centraal- en Zuid-Irak van 4 maart 2020**, beschikbaar op <https://www.cgvs.be/nl/landeninfo/de-veiligheidssituatie-centraal-en-zuid-irak> of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat de veiligheidssituatie grondig is gewijzigd sinds 2017.

De veiligheidssituatie in de Centraal-Iraakse provincies, waartoe de provincie Ninewa behoort, werd sinds 2013 grotendeels bepaald door de opkomst van en de strijd tegen de Islamitische Staat van Irak en Syrië (ISIS). Toenmalig eerste minister al-Abadi verkondigde op 9 december 2017 dat het laatste stukje ISIS-territorium op Iraaks grondgebied was heroverd en dat hiermee een einde was gekomen aan de grondoorlog tegen de terreurorganisatie. De herovering van gebieden bezet door ISIS heeft een duidelijk voelbare impact op de veiligheidssituatie in Centraal-Irak gehad. Volgens Iraq Body Count (IBC) lag het aantal burgerdoden in Irak in 2019 het laagst sinds het begin van hun tellingen in 2003.

Dit geldt ook voor de provincie Ninewa. In deze etnisch-religieus diverse provincie zijn talrijke nationale en lokale veiligheidsactoren actief. Naast de nationale Iraakse veiligheidsdiensten (Iraqi Security Forces, ISF), zijn er talrijke gewapende groepen actief, al dan niet onder de officiële paraplu van de Popular Mobilization Forces (PMF) of onder het gezag van de Kurdistan Regional Government (KRG). De districten Akre en Sheikhan maken officieel deel uit van de provincie maar staan sinds 1991 ononderbroken onder controle van de KRG. De veiligheidssituatie in deze districten is bijgevolg stabiel. Delen van de districten Tal Afar, Tel Kayf en Hamdaniya staan eveneens de facto onder Koerdische controle. De ISF opereren in de provincie hoofdzakelijk vanuit Mosul stad. Verschillende PMF en met de KRG gelieerde groepen, al dan niet samengesteld volgens etnisch-religieuze breuklijnen, opereren in de verschillende districten van de provincie buiten de stad Mosul. De fragmentatie van de veiligheidsactoren en het gebrek aan onderlinge coördinatie zorgt evenwel voor onduidelijkheid betreffende de daadwerkelijke controle over de verschillende gebieden. ISIS controleert geen grondgebied meer maar blijft actief in de provincie.

In de periode 2018 tot begin 2020 vonden in heel Ninewa veiligheidsincidenten plaats, al wordt de veiligheidssituatie in de provincie gekenmerkt door significante lokale verschillen. In de districten Akre en Sheikhan, die reeds jarenlang de facto onder Koerdische controle staan, vinden slechts hoogst uitzonderlijk veiligheidsincidenten plaats. In de delen van de districten Tal Afar, Tel Kayf en Hamdaniya die eveneens de facto onder Koerdische controle staan gebeuren er weinig incidenten. ISIS voert vanuit afgelegen gebieden asymmetrische acties uit in de provincie, deze zijn voornamelijk gericht tegen de ISF en aan de overheid gelieerde milities, maar ook tegen burgers. De modus operandi van ISIS was hierbij in 2019 en begin 2020 dezelfde als in 2018: gerichte executies van personen die voor de overheid werken of met de overheid samenwerken, hinderlagen tegen ISF en PMF en afpersing van de lokale bevolking om aan fondsen en voedsel te geraken. Bermbommen als aanvalswapens en andere improvised explosive devices (IED's) in dichter bebouwde gebieden worden nog altijd ingezet maar de intensieve stedelijke terreurcampagnes van 2012 tot 2016 zijn nergens teruggekeerd. Zelfmoordaanslagen zijn uitzonderlijk geworden. Naast luchtaanvallen door de Iraakse luchtmacht en de internationale coalitie op mogelijke schuilplaatsen van ISIS waren er militaire grondoperaties door de ISF en de PMF tegen ISIS. Uit de beschikbare informatie over de verschillende veiligheidsincidenten die in 2019 en 2020 plaatsvonden in Ninewa kan worden afgeleid dat het hoofdzakelijk doelgericht geweld

betreft, dat plaatsvindt in het conflict tussen overheidsactoren en ISIS. De aard van het gebruikte geweld zorgt er evenwel voor dat ook burgers zonder specifiek profiel gedood of verwond worden.

Daarnaast viel de Turkse luchtmacht in het district Sinjar tweemaal stellingen aan van de Koerdische YBS (Eenheden voor de Verdediging van Sinjar), een met de Koerdische arbeiderspartij (PKK) gelieerde Yezidi groepering in Sinjar. Bij de eerste aanval werden twee YBS-leden gedood. Bij de tweede aanval vielen 45 slachtoffers. Het is onduidelijk of het hierbij burgerslachtoffers betrof. Er vonden ook betogingen plaats tegen de corruptie van de afgezette gouverneur en door leden van een PMF-brigade die zich hebben verzet tegen het bevel om Mosul en de Ninewa Plains te verlaten. Hierbij vielen geen burgerdoden.

Het aantal dodelijke burgerslachtoffers in de provincie Ninewa is vanaf 2018 sterk beginnen dalen. In 2019 stabiliseerde het maandelijks aantal burgerdoden op een relatief laag niveau. Hierbij dient de kanttekening geplaatst te worden dat de tellingen van het aantal burgerslachtoffers in Ninewa in 2019 worden vertekend door de vondsten van massagraven van slachtoffers uit de tijd van het grootschalige conflict met ISIS (2014-2017). Een gelijkaardige daling werd sinds 2018 vastgesteld in het aantal geweldsincidenten. De maandelijks cijfers stabiliseerden op eenzelfde, relatief laag niveau van april 2018 tot december 2019. Het offensief tegen ISIS zorgde in de provincie Ninewa voor aanzienlijke oorlogsschade. De heropbouw van de vernielde of beschadigde woningen en infrastructuur in Ninewa verloopt traag, vooral door het ontbreken van de nodige fondsen en corruptie.

Volgens IOM telde Irak op 31 december 2019 1.414.632 ontheemden (IDP's). IOM meldt dat 4.596.450 van de Iraakse burgers die sinds januari 2014 ontheemd raakten inmiddels naar hun regio van oorsprong terugkeerden. IOM merkt op dat de algemene levensomstandigheden van IDP's en returnees in 2019 verbeterden in vergelijking met 2018. Ninewa is anno 2020 de provincie waar het hoogste aantal IDP's verblijft en is eveneens de provincie waar de meeste terugkeer geregistreerd wordt: 1.766.334 returnees, waarvan 1.020.336 naar Mosul. De totale terugkeerratio naar de provincie Ninewa bedraagt 64%. IOM vernoemt geen districten uit Ninewa waar geen terugkeer plaatsvond. De terugkeerratio varieert evenwel per district. De aanwezigheid van lokale milities kan in Ninewa een belemmering vormen voor de terugkeer van IDP's. Naast stabiele relocatie elders zijn de redenen waarom IDP's niet naar hun regio van herkomst terugkeerden divers. Gebrek aan werkgelegenheid, basisvoorzieningen en woongelegenheden; een onzekere veiligheidssituatie in de regio van herkomst of een gewijzigde etno-religieuze bevolkingssamenstelling worden onder meer aangehaald als redenen om niet terug te keren.

Volledigheidshalve wijst het CGVS er op dat het EHRM in het arrest in de zaak D. et al. v. Roemenië van 14 januari 2020 (zaak nr. 75953/16) zijn standpunt omtrent de mogelijke schending van artikel 3 EVRM omwille van de veiligheidssituatie in Irak nogmaals heeft bevestigd. Het Hof stelde vast dat er geen elementen voorlagen die erop wijzen dat de situatie in Irak aanzienlijk veranderd zou zijn sinds haar arresten in de zaken J.K. et al. v. Zweden (zaak nr. 59166/12) en A.G. v. België (zaak nr. 68739/14), respectievelijk uitgesproken op 23 augustus 2016 en 19 september 2017, waarin het Hof oordeelde dat de veiligheidssituatie in Irak niet van dien aard is dat de verwijdering van een persoon een schending van artikel 3 EVRM zou inhouden.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Ninewa nog steeds complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Als een uit Ninewa afkomstig Irakese verzoeker omwille van zijn of haar specifieke profiel bescherming nodig heeft, wordt die dan ook verleend. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Ninewa actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het blind geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS wijst er nog op dat uit de voormelde Country Guidance Note blijkt dat ook EASO van oordeel is dat de situatie in de provincie Ninewa niet van dien aard is dat burgers louter door hun aanwezigheid aldaar een reëel risico lopen op ernstige schade zoals bedoeld in artikel 15(c) van de herschikte Kwalificatierichtlijn.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Ninewa in uw hoofde dermate verhogen dat er moet worden aangenomen dat u bij een terugkeer naar Ninewa een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Bagdad. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

De door u neergelegde documenten kunnen geen ander licht werpen op voorgaande conclusies. Uw nationaliteitsbewijs en uw identiteitskaart attesteren enkel uw identiteit. Met betrekking tot uw trouwakte en uw echtscheidingsakte wil het CGVS allereerst benadrukken dat documenten enkel ondersteunende bewijswaarde kunnen hebben als ze vergezeld gaan van geloofwaardige verklaringen, wat hier niet het geval is. Bovendien worden in Irak officiële documenten vrij frequent nagemaakt waardoor er weinig bewijswaarde aan gehecht kan worden (zie documenten in het administratief dossier).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

Verzoekschrift en stukken

2.1. Het eerste middel wordt geput uit de schending van artikel 48/6 § 5 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en van de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

Verzoeker stelt:

“Dat de bestreden beslissing elementen bevat die erop wijzen dat de verwerende partij de asielaanvraag niet op individuele, objectieve en onpartijdige wijze heeft beoordeeld. Zij houdt namelijk geen rekening met de door verzoeker neergelegde documenten. Hierdoor wordt niet aan de voorwaarden in punt b) van artikel 48/6 §5 van de Vreemdelingenwet voldaan.

Dat de verwerende partij punt b) van bovenstaand wetsartikel schendt omdat zij onvoldoende rekening houdt met de door verzoeker voorgelegde documenten. De motivatie in de bestreden beslissing begint met de vaststelling dat er aan verzoekers huwelijk en daaropvolgende echtscheiding met Iman X geen geloof kan worden gehecht. Verzoeker kon nochtans zijn originele trouwakte en zijn originele echtscheidingsakte voorleggen. De verwerende partij komt in haar motivatie om deze bewijsstukken niet te aanvaarden niet verder dan de algemene stelling dat officiële documenten “vrij frequent” worden nagemaakt in Irak.

Dat bovenstaand wetsartikel aan de verwerende partij de verplichting oplegt om een individueel onderzoek te voeren naar de asielaanvraag van verzoeker. Gezien de officiële documenten die verzoeker kon neerleggen deel uitmaken van diens asielaanvraag, kan verwacht worden van de verwerende partij dat zij deze documenten tevens aan een individueel onderzoek blootstelt. In casu is dit niet gebeurt: zij doet de documenten af als namaak zonder ook maar enigszins te motiveren waarom het om nepdocumenten zou gaan. Het gaat hier namelijk om officiële en originele documenten die verzoekers huwelijk en echtscheiding, die tot de kern van zijn asielrelaas behoren, onomstotelijk bevestigen. De verwerende partij verklaart niet waarom specifiek verzoekers documenten vals zouden zijn, maar zegt enkel dat documenten “vrij frequent” worden nagemaakt in Irak. Op geen enkel moment spreekt zij zich uit over verdachte elementen aanwezig op deze stukken waaruit zou moeten blijken dat het om vervalsingen gaat.

De verwerende partij past een algemene en vaag omschreven situatie betreffende Irak toe op verzoekers individuele documenten en verklaart deze vals omdat er in Irak valse documenten zouden kunnen voorkomen. De verwerende partij heeft dus nagelaten om rekening te houden met verzoekers neergelegde stukken en schendt hierbij punt b) van bovenstaand wetsartikel.

Algemeen kan gesteld worden dat de verwerende partij de asielaanvraag van verzoeker niet op individuele wijze beoordeelt.

Dat de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, het volgende bepalen: [...]

Dat de verwerende partij er niet in geslaagd is om in de bestreden beslissing op afdoende wijze te motiveren waarom er geen geloof gehecht wordt aan de echtheid van verzoekers neergelegde stukken, met name de huwelijksakte en de echtscheidingsakte. Zij komt, zoals hierboven reeds aangehaald, niet verder dan verzoekers documenten als vals te omschrijven om de eenvoudige reden dat er valse documenten in omloop zouden zijn in Irak. Het "vrij frequent" voorkomen van valse documenten kan onmogelijk dienen als afdoende motivatie waarom verzoekers documenten vals zouden zijn. Nergens in de bestreden beslissing is er enigszins sprake van een onderzoek van de verwerende partij naar de echtheid van de persoonlijke documenten van verzoeker. Op deze manier maakt zij het voor eender welke Irakees onmogelijk om zijn verhaal te staven met documenten.

Dat er omwille van het ontbreken van een persoonlijke motivatie wat de betreft de echtheid van verzoekers neergelegde stukken niet kan gesproken worden van een 'afdoende motivering' in de zin van artikel 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

Dat de bestreden beslissing dus zowel artikel 48/6 §5 van de Vreemdelingenwet als de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, schendt. Dat het middel bijgevolg ernstig is."

Het tweede middel wordt genomen uit de schending van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker stelt:

"Dat verzoeker in Ninewa wel degelijk het risico loopt op een onmenselijke of vernederende behandeling of op een ernstige bedreiging van zijn leven als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Dat de verwerende partij in de bestreden beslissing zelf volgende feiten aanhaalt:

- IS is nog steeds actief in de provincie Ninewa en voert nog regelmatig terroristische aanslagen uit tegen burgers

- De Irakese overheid voert in Ninewa nog steeds oorlog tegen IS, en ook bij deze acties vallen regelmatig burgerslachtoffers te betreuren

- Ook het Turkse leger voert strijd in Ninewa met aan de PKK gelinkte Koerdische groeperingen

Dat verzoeker bij een terugkeer naar zijn thuisprovincie dus het risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld dat van maar liefst drie actoren afkomstig kan zijn. Bijgevolg is het dan ook bijzonder vreemd te noemen dat verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus niet kreeg, gezien zijn afkomst uit Ninewa niet in vraag werd gesteld.

Dat de verwerende partij tevens aanhaalt dat "een onzekere veiligheidssituatie in de regio van herkomst" één van de belangrijkste redenen is waarom ontheemden niet terugkeren naar Ninewa.

Dat op de kaart die werd samengesteld door iMMAP.com (stuk 2 in bijlage, <https://reliefweb.int/map/iraq/iraq-immmap-humanitarian-access-response-numbers-casualtiesexplosive-hazard-incidents-1>) duidelijk aangegeven staat dat de provincie Ninewa in Irak koploper was wat betreft het aantal dodelijke slachtoffers door explosieven in de maand oktober 2020. Er vielen maar liefst 470 dodelijke slachtoffers te betreuren.

Dat de verwerende partij ten slotte in de bestreden beslissing verwijst naar het eventuele risico voor verzoeker om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld in Bagdad:

Bestreden beslissing, blz 5:

"U laat na bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Bagdad. "

Dat aangezien verzoeker helemaal niet afkomstig is uit Bagdad, deze stelling dan ook niet van toepassing kan zijn op zijn situatie. De verwerende partij laat hier na om aan te tonen dat verzoeker geen risico zou lopen op willekeurig geweld in de provincie Ninewa, vanwaar hij afkomstig is.

Dat de bestreden beslissing om deze redenen dan ook artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet schendt.

Dat het middel bijgevolg ernstig is."

2.2. Verzoeker voegt bij het verzoekschrift een kaart, namelijk "Iraq: iMMAP, Humanitarian Access Response: Numbers of Casualties from Explosive Hazard Incidents in Anbar, Baghdad, Diyala, Erbil, Kirkuk, Ninewa and Salah Al-Din Governorates 01-31 October 2020".

2.3 Bij aanvullende nota van 23 februari 2021 brengt verweerder (middels URL-verwijzingen) volgende landeninformatie bij:

- UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq van mei 2019;

- EASO Country Guidance Note: Iraq van januari 2021;

- EASO COI Report Iraq - Security situation van maart 2019;
- EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van oktober 2020;
- COI Focus Irak – veiligheidsituatie in Centraal- en Zuid-Irak van 20 maart 2020.

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsbepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

4. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

5. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staaft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

6. Verzoeker verwijst naar zijn originele huwelijksakte en echtscheidingsakte ter staving van zijn huwelijk en navolgende echtscheiding.

Verzoeker gaat echter voorbij aan de motivering inzake zijn voorgehouden huwelijk en waaruit het volgende blijkt:

- verzoeker, een arme dagloner, huwt met een vrouw uit een rijke familie uit Mosul maar heeft geen concreet idee wat zijn schoonbroers en andere familieleden beroepshalve deden hoewel deze familie tot dezelfde stam behoort;

- verzoeker is bijzonder vaag en gedesinteresseerd over de buitenechtelijke relatie van zijn ex-vrouw: hij weet niet hoelang zijn ex-vrouw al een relatie had met een andere man wanneer ze het hem vertelde want hij heeft dat niet gevraagd; hij kent de naam niet van de andere man en heeft dat evenmin gevraagd; hij had geen vermoedens dat zijn ex-vrouw een buitenechtelijke relatie had noch heeft hij zich geïnformeerd hoe zijn ex-vrouw erin is geslaagd die andere man te zien;
- het is binnen de Iraakse context niet aannemelijk dat zijn ex-vrouw opnieuw met verzoeker wou huwen nadat haar relatie met haar nieuwe vriend voorbij was;
- verzoeker is heel vaag over de reden waarom de familieleden van zijn ex-vrouw, zeker gelet op haar buitenechtelijke relatie binnen de Iraakse context, hem hebben bedreigd en beschoten.

De voorstaande elementen uit het administratief ondermijnen verzoekers geloofwaardigheid inzake zijn voorgehouden huwelijk.

Tevens voert verzoeker geen concreet verweer inzake de tegenstrijdigheden inzake zijn verklaringen bij de DVZ en bij verweerder met name omtrent (i) de tijdspanne tussen de eerste dreigtelefoon en het laatste schietincident; (ii) de periode waarin de dreigementen en incidenten zich situeerden; (iii) de omstandigheden van een van de twee schietincidenten; (iv) de reden en oorzaak van zijn klachten bij de politie. Hierbij voegt zich het gebrek aan bewijs inzake de aangehaalde incidenten.

Uit voorstaande elementen inzake de essentie van zijn relatie blijkt dat verzoeker zijn huwelijk, echtscheiding en gewelddadige problemen met zijn schoonfamilie niet geloofwaardig maakt

In de mate dat hij verwijst naar zijn huwelijks- en echtscheidingsakte dient te worden opgemerkt dat documenten enkel een ondersteunende werking hebben, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielaas te herstellen, hetgeen des te meer geldt wanneer de voorhanden zijnde landeninformatie aangeeft dat officiële documenten in Irak frequent worden vervalst.

Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in vluchtelingenrechtelijke zin en dient te worden besloten dat hij niet voldoet aan de voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

7. Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan verzoekers vluchtrelaas, waarop hij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. Verzoeker kan dan ook niet langer steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker verwijst inzake de mogelijke toepassing van artikel 48/4, § 2, c) naar een kaart met de incidenten in oktober 2020 in de provincie Ninewa. Verzoeker is volgens zijn verklaringen echter afkomstig van Shekhan (provincie Ninewe) en voert geen concreet element aan ter weerlegging van de bestreden beslissing waar deze stelt: "*In de districten Akre en Sheikhan, die reeds jarenlang de facto onder Koerdische controle staan, vinden slechts hoogst uitzonderlijk veiligheidsincidenten plaats*". Gelet op de manifeste regionale verschillen in de provincie Ninewa, de informatie in de aanvullende nota van 23 februari 2021 en verzoekers nationaliteitsbewijs dat blijkens de vermeldingen werd afgeleverd door de Kurdistan Regional Government (map documenten, stuk 1) maakt verzoeker niet aannemelijk een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals omschreven in artikel 48/4, § 2, c). De verwijzing in de voorlaatste paragraaf in de bestreden motivering naar Bagdad betreft, gelet op de voorstaande omstandige analyse inzake Ninewa, duidelijk een materiële vergissing door verweerder.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf maart tweeduizend eenentwintig door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS